

A színészekre emlékezve, tükör előtt, éjfélkor

[2012. augusztus-szeptember]

Szájuk vágy nyelvén szól. Fogad
Tucatnyi áll
Ínyedben: szél mosoly. Akad
A hússal dolgod: viszket és rohad.
A vágy, ha szádban szóra, dalra kelne,
Mint pállott macskaszáj,
S recés a nyelve.

Jelmezt ne ölts,
Te csont-bőr-szürkület.
A csók telt ajkaké lehet;
Mit látsz itt, attól egy se nyílna meg.
A szörnyű éh órája ez.
Tépd ki szíved, sósvérű könnygyümölcs,
Úgy töltekezz!

KAPPANYOS ANDRÁS fordítása

Kategória: Talált vers
Denumire autor: James Joyce

Látó Szépirodalmi Folyóirat